

Polski Związek Łowiecki

Polish Hunting Association * Association des Chasseurs Polonais

Warszawa, 7 lutego 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Warszawie

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

Skarżący:

Piotr Gawlicki

redaktor naczelny dziennika „Łowiecki”

80-462 Gdańsk

ul. Meissnera 1

Skarżony:

Zarząd Główny

Polskiego Związku Łowieckiego

00-029 Warszawa

ul. Nowy Świat 35

Odpowiedź na skargę

W odpowiedzi na skargę z dnia 30 października 2013 r. w przedmiocie odmowy udzielenia informacji prasowej wnoszę o:

oddalenie skargi jako całkowicie niezasadnej.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia dziennikarz dziennika „Łowiecki” - Stanisław Pawluk wniósł w trybie prawa prasowego o udostępnienie kopii uchwał Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej z okresu lat 2005-2013 podjętych na podstawie § 111 pkt 5 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego. § 111 pkt 5 Statutu PZŁ stanowi, iż do kompetencji Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej należy - „5) ustalanie wysokości wynagrodzenia Łowczego Krajowego -Przewodniczącego Zarządu Głównego;”. Pismem z dnia 2 stycznia 2014 r. Rzecznik Prasowy PZŁ odpowiedział, że ujawnienie wynagrodzenia zawartego w ww. uchwałach może naruszyć dobra osobiste w rozumieniu kodeksu cywilnego a także naruszałoby prawo do prywatności Łowczego Krajowego. Pismem z dnia 9 stycznia 2014 r. redaktor Naczelny dziennika „Łowiecki” zwrócił się o sporządzenie odmowy udzielenia informacji prasowej. W dniu 14 stycznia 2014 r. została sporządzona odmowa.

Do odpowiedzi na pytanie w sprawie zarobków Łowczego Krajowego nie obliguje żadna ustawa a wobec braku zgody Łowczego Krajowego na ujawnienie jego zarobków ich ujawnienie naruszałoby jego chronione dobra osobiste. Dlatego jedynym możliwym zachowaniem była odmowa udzielenia informacji prasowej przez Zarząd Główny PZŁ.

W tym miejscu warto zacytować opinię Generalnego Inspektora Danych Osobowych Dr Rafała Wiewiórskiego w przedmiocie możliwości ujawniania zarobków.

„Co do zasady informacje o wynagrodzeniu pracownika są tajne. Ponadto, jako należące do kategorii dóbr osobistych, są chronione przepisami ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. nr 16, poz. 93 ze zm.). Takie stanowisko jest ugruntowane w orzecznictwie, np. w uchwale składu 7 sędziów z 16 lipca 1993 r. (I PZP 28/93, OSNC 1994/1/2) Sąd Najwyższy orzekł, że ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę może naruszać dobra osobiste w rozumieniu art. 23 i 24 k.c. Z powyższego wynika zatem, że dane o wynagrodzeniu pracownika należy zaliczyć do tej grupy informacji, do których dostęp jest możliwy wyłącznie za zgodą osoby, której one dotyczą, lub wówczas, gdy szczególny przepis prawa wprost upoważnia określone podmioty do ich uzyskania. Istnieją jednak przepisy prawne, które wprost przesądzają o jawności wynagrodzenia określonych osób. Przykładowo można wymienić ustawę z 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. nr 26, poz. 306 ze zm.), której art. 15 stanowi, że informacje o wynagrodzeniu osób podlegających przepisom tej ustawy oraz o przysługujących im nagrodach rocznych, świadczeniach dodatkowych i odprawach są jawne i nie podlegają

ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej. Na podstawie tej ustawy jawne są wynagrodzenia m.in. kierowników samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej czy szefów jednoosobowych spółek prawa handlowego utworzonych przez Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Także osoby publiczne muszą się liczyć z możliwością ujawnienia ich zarobków. Zgodnie bowiem z przepisami ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (DzU z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm. – art. 24h i nast.), ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U z 2001 r. nr 142, poz. 1592 ze zm. – art. 25c i nast.) i ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U z 2001 r. nr 142, poz. 1590 ze zm. – art. 27c) osoby pełniące określone funkcje (np. radny, wójt, burmistrz, prezydent, członek zarządu powiatu czy województwa, skarbnik gminy, powiatu i województwa) są zobowiązane do składania oświadczeń majątkowych, które w części dotyczącej m.in. wynagrodzeń są jawne i podlegają upublicznieniu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP). Potwierdza to również orzecznictwo, m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 6 maja 1997 r. (II Sa/Wr 929/96, ONSA 1998/2/54), zgodnie z którym „wysokość wynagrodzeń członków zarządu gminy (wójta, burmistrza i ich zastępców) nie należy wyłącznie do sfery prywatności osób piastujących te stanowiska, gdyż wiąże się z ich funkcją publiczną”. W doktrynie przyjmuje się, że pełnienie określonych funkcji w organach gminy, powiatu czy województwa, w tym funkcji, z którymi wiąże się wydawanie decyzji administracyjnych z upoważnienia wójta, burmistrza, prezydenta, starosty czy marszałka, powinno przesądzać o jawności wynagrodzeń tych osób. Jednak jawności takiej nie można stosować wobec pracowników, którzy nie pełnią funkcji publicznych. Jawne są także wynagrodzenia członków zarządów spółek giełdowych. Publikowane są one zwykle w raportach rocznych (o czym przesądza ustawa z 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, DzU nr 94, poz. 1037 ze zm.).”.

W świetle tej opinii bezspornie należy uznać, że stanowisko Łowczego Krajowego nie należy do kategorii –osób publicznych, zatem odmowa udzielenia informacji prasowej jest w pełni zasadna.

w załączeniu :

- 1) Akta sprawy;
- 2) skarga do WSA

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego PZL

dr Lech Błoch